

kanovereniging
TREKVOGELS

Van de bestuurstafel

Beste vaarvrienden,
Dit is alweer de laatste nieuwsbrief van twintignegentien. Een jaar dat weer voorbij is gevlogen en dat is een goed teken. Dat betekent namelijk dat er veel leuke dingen zijn gebeurd. Mede dankzij het plezierige weer (lees warme) en de inzet van vele mensen, hebben wij een plezierig vaarjaar achter de rug.

Goed is om te weten dat wij een aantal nieuwe leden hebben kunnen verwelkomen. Helaas zijn er ook leden weg gegaan en of ons ontvallen. Helaas is onze Koos ons ook ontvallen.

Gelukkig zijn er ook leuke dingen gebeurd zoals onze fantastische kampeerweekenden en klussendagen met grote opkomst. Toertochten die druk bezocht werden, Lichtjes tocht

enz. enz. Het is goed om te zien dat een dame op leeftijd zoals onze vereniging zo jong blijft van geest in doen en laten. Ik spreek de wens uit dat wij dat nog veel jaren mogen volhouden. Langs deze weg willen wij iedereen bedanken die dit vaarjaar door hun tomeloze inzet weer mogelijk hebben gemaakt.

Wij wensen een ieder plezierige feestdagen toe en de beste wensen voor de hierop volgende jaren voor u en de uwen.

Pim Luiten, Voorzitter

Dank namens de redactie van de
Trekvogel-nieuwsbrief

We zijn altijd weer verrast door de leuke, grappige, enthousiaste of informatieve verhalen die we ontvangen bij de redactie. Dat we een heel veelzijdige club zijn met veel verschillende karakters moge duidelijk zijn. Wat een schrijftalent zit daartussen!

We krijgen weleens de vraag 'of het zo goed is'. En natuurlijk is het goed, want het gaat erom dat de Nieuwsbrief JOUW nieuwsbrief is en blijft. Dus blijf lekker jezelf en blijf lekker schrijven. En heb je zelf een leuk berichtje of idee -stuur het dan gewoon in, vinden wij geweldig.

Vanuit de redactie willen we jullie een hele fijne kerst en een gelukkig nieuwjaar wensen !

De redactie bestaat uit Onny,
Monique, Vera en Ellen

Snert-tocht KV Trekvogels

17 november 2018

Al in het voorjaar kijk ik regelmatig op de website van de vereniging om te zien of de snerttocht al op de activiteitenkalender staat en ben altijd weer blij als dit het geval is. Mede gezien het feit dat ik om diverse redenen besloten heb het kajakken in de winterperiode aan me voorbij te laten gaan is deze activiteit voor mij een stimulans om weer even plaats te nemen in een kajak.

Ik schrijf me vroegtijdig in. Sinds ik vorig jaar voor het eerst meegedaan heb aan deze tocht (ik ben tenslotte nog maar 1 ½ jaar lid) wil ik er graag bij zijn omdat dit een heel gezellig en leuk gebeuren is.

Naarmate de weken en maanden vorderen worden de inschrijvingen talrijker en in de laatste week vooraf aan de tocht komen via de WhatsApp groep van de vereniging ook nog veel nieuwe aanmeldingen binnen. Op de dag van de tocht staat de teller op 22 deelnemers. Top. Niet iedereen geeft aan te willen of te kunnen kajakken, maar het merendeel natuurlijk wel.

Op de dag zelf is het al een drukte van belang bij de club. In de kantine hebben Hellen en Vera de tafels al gedekt, maar daarover later meer. Er is afgesproken om rond 16.15 uur te vertrekken. Ik zorg dat ik op tijd ben

omdat ik altijd wel wat tijd nodig om me in m'n neo-preenpak te hijsen etc. en gelukkig zijn de "gele tanks", waar ik in kajak, beschikbaar. Snel pak ik er een uit de loodsen installeer me erin en ben als een van de eersten op het water. Toch wel weer even wennen als je al een tijdje niet meer in een kajak hebt gezeten, maar het vertrouwde gevoel heb ik al snel weer te pakken en geniet met volle teugen.

Het weer werkt gelukkig ook mee die dag. De voorspellingen zijn in die week slecht (veel regen en wind), maar gelukkig blijken die voorspellingen pas voor de zondag en de dagen erna te gelden. We worden getraceerd op een heerlijk najaarszonnetje met een matig windje. Ideaal weer om het water op te gaan.

Nadat iedereen in zijn of haar kajak heeft plaatsgenomen peddelen we naar het hoekje voor een groepsfoto. We tellen maar liefst 16 kajaks.... geweldig, wat een opkomst.

Afgesproken wordt richting het centrum van Haarlem te gaan en van daaruit via de diverse grachten een rondje te maken. Onderweg zijn er veel mensen langs de kant die allemaal vriendelijk zwaaien en misschien wel

[Lees verder op de volgende pag.](#)

afvragen waarom mensen op zo'n tijd met zo'n temperatuur in een kajak zitten op het Spaarne. Bij de Drostebrug splitst de groep zich. Degenen die wat verder en sneller willen gaan richting "Verfrollerbrug". Zelf blijf ik met een aantal gelijkgestemden achter en we besluiten het rondje te maken via de Bakenessergracht en de Nieuwe Gracht. Voor mij persoonlijk is dit een prima en lang genoeg rondje. Onderweg worden de diverse lampjes en lichten al ontstoken. Het wordt tenslotte al weer vroeg donker. Met z'n allen voltooien we in een rustig tempo het rondje.

Bij terugkomst worden de kajaken weer grondig gedroogd. Gelukkig heb ik deze keer geen last van kramp en met hulp van Vera (dank nog Vera J) klim ik op onorthodoxe wijze uit de kajak. Zo heb ik het niet geleerd vorig jaar (sorry instructeurs), maar is nu voor mij nu even de enige manier om op de kant te komen.

Na een verfrissende douche en de terugkomst van de "snelle kajakers" verzamelen we in de kantine waar we onder het genot van een drankje wachten totdat we aan tafel gaan. En wat zijn die mooi gedekt en wat staat er veel op. Diverse soorten brood van bolletjes tot sneetjes krentenbrood, diverse soorten vleeswaar, kaas, melk, karnemelk, boter. Kortom te veel om op te noemen. Hulde.

Hartstikke leuk gedaan. Er staan 2 grote pannen te pruttelen met soep. In 1 ervan zit de befaamde snert van Jan-Willem (het heet tenslotte snert-tocht "J"), en de 2e pan is gevuld met zoete paprika-soep die

door Vera gemaakt is. Speciaal voor de vegetariërs onder ons, maar uiteraard ook voor liefhebbers. We gaan aan tafel en laten ons alles goed smaken. Met z'n allen genieten we van het heerlijke eten en de gezelligheid.

Veel te vroeg is het alweer voorbij en de tafels worden afgeruimd. Iedereen heeft meer dan genoeg gegeten. Aan de tafel praten en genieten nog groepjes na. Voor de liefhebbers is er eventueel nog een kopje koffie.

Dank aan iedereen die dit gebeuren weer tot een feest hebben gemaakt. Zonder mensen tekort te doen gaat mijn dank In het bijzonder uit aan Jan Willem en Vera voor de heerlijke soepen.

Tevreden ga ik naar huis om thuis nog even na te genieten van deze middag/avond. Ik hoop dat deze tocht ook in 2019 op de kalender komt te staan en – ijs en weder dienende – zal ik zeker weer van de partij zijn.

Paul Maatman

Kanoroutes met GPS en audiotour

Bij de Trekvogels hebben we veel natuurliefhebbers. Sowieso vindt bijna iedereen het heerlijk de rust van de natuur op te zoeken, maar daarbij hebben we ook nog een aantal leden op de club die actief betrokken zijn bij natuurorganisaties. Frits, Martin en ik zijn gidsen bij IVN, Emmy zit bij de KNNV, en wie weet vergeet ik er nog wel een paar.

Nu is het zo dat sinds 1 oktober de IVN een eigen app heeft uitgebracht voor Android en Apple smartphones, waarmee je routes kan volgen voor wandelaars, fietsers en (nu komt het) kanoërs. Iedereen met de app kan routes zoeken en dan zelfstandig, zonder excursietijdstip of meelopende gids, volgen. Het werkt met de GPS-functie in je telefoon: zodra die merkt dat je op een bepaald punt bent aangekomen, hoor je het verhaal bij die locatie en kan je achtergrondinformatie lezen. Een groot voordeel ten opzichte van de routes op de HKV-site (<https://hkvhaarlem.nl/over-hkv/kanoroutes>) of op kanoroutesites (bv <http://kanoroutes.nl/nl-haarlem.htm>) is, dat het meer kan zijn dan alleen een beschrijving waar je links- of rechtsaf moet slaan.

Via de IVN-ers binnen de club kunnen we één of een paar eigen kanoroutes maken, en het lijkt me leuk dat met een klein clubje te gaan doen de komende maanden. Routes verzinnen en vastleggen, beschrijvingen opstellen van waar je dan langs komt, en deze inspreken, en alles verluchtigd met mooie foto's. Omdat het via de IVN-app gaat, zou het leuk zijn om extra aandacht aan de natuur te geven, maar verhalen over de markante gebouwen waar we langs peddelen (molens, gemalen, sluizen) en de bolwerken, de Brouwersgracht, passen er prima in. Cultuur en natuur lopen in elkaar over.

Als het je leuk lijkt mee te denken en te ontwikkelen, neem even contact met me op. Ik ben er meestal op de dinsdagavond of mail/bel/app me even. Dan vorm ik een groepje en zoek ik een tijd dat we bij elkaar komen. Ook als je goeie ideeën of aansprekende verhalen hebt bij plekken langs een kanoroute, aarzel niet om ze door te geven.

Jan-Willem Doornenbal, jwd@dds.nl

*LIJKT HET JE LEUK OM MEE
TE DENKEN EN TE ONTWIKKELEN,
NEEM DAN EVEN CONTACT OP.*

Zondag 25 November 2018, Kayaktocht vanuit Montfoort (mijn eerste tocht buiten Haarlem)

Na een wat onrustige nacht waarin ik lag te piekeren of ik 16 km kayakken wel zou redden en ik niet iedereen zou ophouden, ging mijn wekker zondagochtend om kwart voor zeven. Het was best koud op de fiets en de moed zakte me in de schoenen. Gelukkig was iedereen al gauw op de club, Vera, Pim, Gerard, Saskia, Aad en ik. Drie auto's, ieder twee kayaks boven op. Verbijsterd zag ik hoe Pim zijn kayak aan de zijkant van zijn auto vastmaakte. Dan moest hij aan de passagierskant instappen, zo zag hij toch niks aan die linkerkant en was wel erg breed. Maar nee, hij had een ingenieus systeem gemaakt waarmee de zijkant op de auto geklapt werd. Pim genoot zichtbaar van mijn onnozelheid.

Al snel konden we op weg en kwamen in het prachtige historische stadje Montfoort aan. Maar waar moesten we precies zijn aan de Oude IJssel in Montfoort? Gelukkig zagen we alras een busje met mensen die kayaks aan het uitladen waren. Daar moest het zijn. Omkleeden op straat zo zondag 's ochtend eind november is niet echt warm en ik denk voor menig voorbijkomend kerkganger bijzonder om te zien. Om niet nat te worden had ik een extra regenbroek meegenomen voor over mijn broek. Tijdens het sjouwen van de kayaks zat, tot grote hilariteit van meniggeen plots, die regenbroek op m'n hielen en kon ik niet meer verder lopen. Tja een gevalletje van vermolmd elastiek. Het instappen leek even erg spannend omdat het hoogte verschil kade tot het water wel erg groot was. Zou dat springen worden? Gelukkig was het om de hoek een stukje lager en viel het instappen reuze mee.

Ondertussen verschenen steeds meer kayakkers van verschillende kanten. We werden welkom geheten door Jaap die de tocht had georganiseerd, een vriendelijke rustige man die de regels duidelijk maakte. We moesten bij elkaar blijven voor het geval iemand zou omslaan en niemand in de buurt zou zijn, met deze kou is dat te gevaarlijk.

We lieten het oude stadje gauw achter ons en na een paar huizen kwamen we tussen de weilanden terecht. Het weer was niet, geen zon, geen regen, weinig wind, en helemaal bewolkt. Alles om ons heen leek verstild te zijn. Eigenlijk fantastisch weer om langs zo'n verstild landschap te glijden. Een brede en korte kano viel op waarin een man zat met zijn hoogbejaarde vader voorin. Met enorme vaart voeren ze voor het afvaren al een paar keer langs. Je hoorde ze al aankomen, het geluid van een kleine watervalletje kondigde ze aan. Bij elke stop werden liters water uit het bootje gepompt en toch konden ze zo snel. We kayakten langs boerderijen met af en toe wandelende mensen die ons wat verbaasd vroegen of het niet veel te koud was op het water. Ineens verscheen een oude verlaten fabriek aan de oever, nog net zag je de oranje grijper van een enorme graafmachine tussen de bramen doorschemeren. Het gehele complex was overwoekerd, het leek wel een sprookje. Het sprookje werd vervolgd toen we in Oudewater aankwamen. Een pittoresk historisch stadje, huisjes met trap-, hals- en klokgeveltjes aan het water, soms helemaal scheef getrokken met bruggetjes en poorten, en menig prieeltje of theekoepeltje aan de waterkant, met dit weer verlaten. Daar was ook de gesloten sluis en moesten we de kayaks over de brug tillen naar de andere kant waar ook de picknick aan het water gepland was. Tot mijn verbazing hingen aan menig buitenwand schilderijen (prachtige foto's van replica) van de Schilder Gerard David (2e helft 15e eeuw), vooral Maria en engel taferelen. Het hele stadje leek wel een museum, het was er stil. Je verwacht uit zo'n pittoresk huisje een dame in klederdracht te verschijnen maar zeker niet een soort punker met zwart leren jack

maar dat laatste was wel de realiteit. Jaap vertelde mij ook dat Oudewater een heksenwaag had. Karel de Vijfde heeft in 1545 in Oudewater als enige plaats in Europa het privilege gegeven van een eerlijk weegproces. Omdat iedereen wel wat weegt werd in Oudewater

nooit iemand als heks veroordeeld. Zo moet van heinde en verre menig vrouw uit den Lande haar heil hebben gezocht in het stadje Oudewater.

Na een gezellige picknick waar warme thee en lekkers werd verdeeld ging de tocht verder. Ik begon vooraan maar merkwaardig genoeg na niet te lange tijd was ik weer de achterhoede. Gelukkig werd af en toe even gewacht en mensen van de andere vereniging en lieve Vera hielden de zwakkere kayakers goed in de gaten en vroegen af en toe bezorgd of alles nog goed ging. Zo ging de tocht verder langs menig mooi gehucht en prachtige wilgen, boerderijen en weilanden. Tot het landschap ineens veranderde, de wilgen maakten plaats voor statige beukenbomen langs een kaarsrechte Lange Linschoten, met een wandelpad ernaast. Het voelde als een park, een landgoed en ja hoor, tussen de imposante beuken waren de contouren van een statig landhuis te zien, een kasteel met bijgebouwen. We voeren langs de achterkant van landgoed Linschoten met park en boomgaard. Ik werd langzamerhand wel behoorlijk moe van het kayakken en toen een meneer het pad langs de Lange Linschoten volgde kwam wel de gedachte in me op dat ik hem een touw kon toegoaien of we even trekschuit konden spelen.

Weet je wat handig is aan een twee persoonskano? Je kunt makkelijk met behulp van de ander even uitstappen en aan de kant een plaspauze houden. De tocht ging verder langs het prachtige landschap. Dat er nog zulke mooie gebieden zijn aan de rand van het groene hart in Nederland. Saskia had een kilometerteller bij zich en wist me te vertellen dat we al op 15,5 km waren, dus kon het niet meer ver zijn met een tocht van 16 km. Maar na de bocht zag ik een heel lang recht stuk waterweg tussen de weilanden in en Montfoort was in de verste verte nog niet te zien. Ik wilde me natuurlijk niet laten kennen, nu moest ik even doorzetten. Uiteindelijk hebben we 19117 meter gekayakt. Dan denk je stoer te zijn maar dat vervaagt als midden uit de weilanden een oudere dame staand op een supboard doodleuk ons tegemoet komt varen. Voldaan, moe maar heel blij deze prachtige tocht gemaakt te hebben bereiken we Montfoort.

Dan wordt het voor enkele dames een run om zo snel mogelijk een toilet te bereiken. Gelukkig heel dichtbij aan de Stadsmuur en Stadspoort IJsselpoort was het oude Stadhuis, nu een heerlijk warm en mooi eetcafé waar we deze mooie dag gezamenlijk hebben afgesloten. Dank voor deze prachtige tocht! Ik zal als het weer het toelaat proberen meer te kayakken om mijn kayak vaardigheden op te krikken om hopelijk nog vele zo mooie tochten mee te mogen maken.

Priska

Oplossing prijsvraag toegangscode

Gewaardeerde leden,

In onze nieuwsbrief van oktober 2018 hebben wij een prijsvraag uitgeschreven voor het "kraken" van de toegangscode. Het goede nieuws is dat alle inzenders gewonnen hebben. U zult denken, hebben zij dan allemaal hetzelfde antwoord gegeven. Neen niets is minder waar...

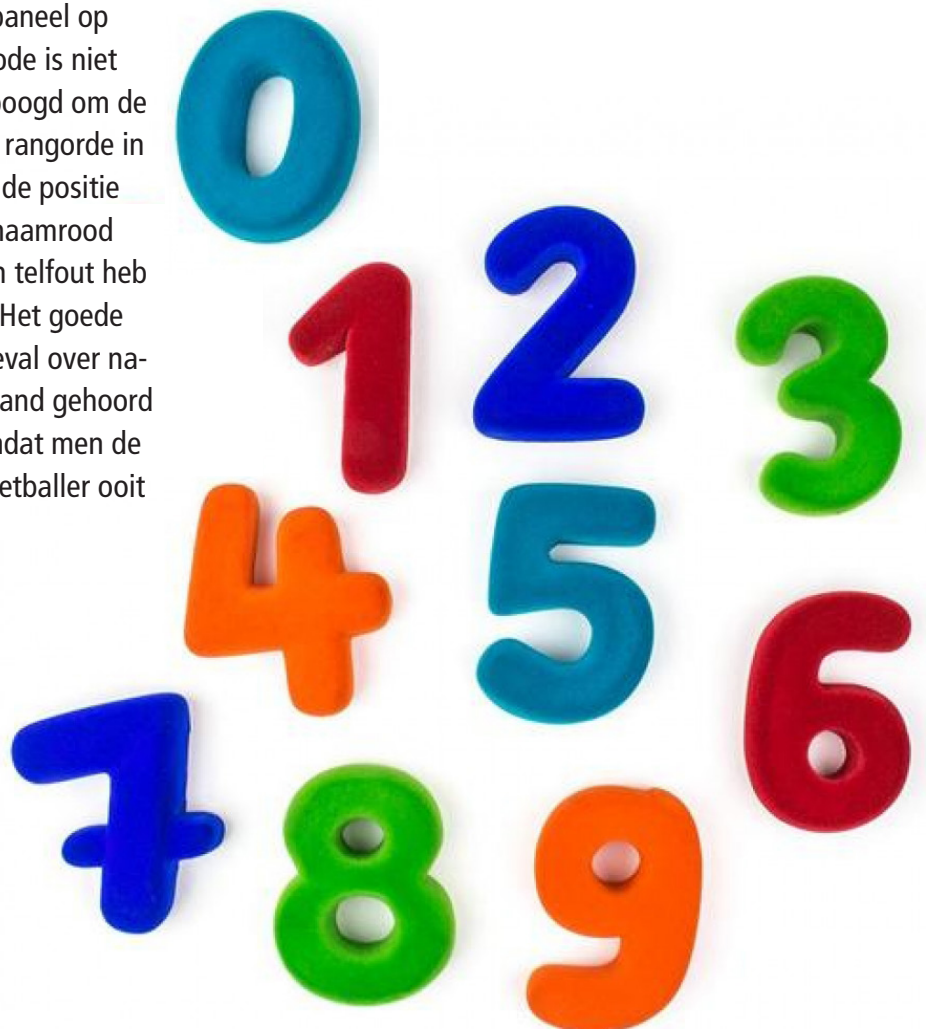
Ondergetekende heeft geprobeerd u te prikkelen om een ezelsbrug (leuke woordspeling) te bedenken om de code te onthouden. De meeste inzenders heb ik op het verkeerde spoor gezet door de code te laten beginnen met 2019. Dit bleek in meerdere opzichten een vergissing.

Vervelend is dat de nul op ons bedieningspaneel op een vreemde positie zit , dus een 0 in de code is niet echt handig...sorry. Ten tweede had ik gepoogd om de positie van de letters KVT te vertalen in de rangorde in cijfers van het alfabet. Dit verminderd met de positie in de afkorting KVT. Helaas Met het schaamrood op mijn kaken moet ik bekennen dat ik een telfout heb gemaakt. Dus de code is niet echt logisch. Het goede nieuws is dat iedere inzender er in ieder geval over nagedacht heeft. Tevens heb ik nog van niemand gehoord dat men het gebouw niet kon betreden omdat men de code niet wist.... Dus zoals een bekend voetballer ooit zei ...ieder nadeel heeft een voordeel.

Echter een prijsvraag is geen prijsvraag zonder winnaar..... Ik ontdekte mijn vergissing doordat ons nieuw lid Saskia Prins mij vertelde dat ze de letters van het alfabet omgezet had in cijfers maar er toen ook niet uit kwam.... Met andere woorden zij zat op het juiste spoor.

Dus Saskia ... bij deze nodig ik je uit op onze nieuwjaarsreceptie om jou de prijs te overhandigen.

*Pim Luiten,
Voorzitter*

Trekvogels feestje

Vrijdagavond 9 November was er een jaren-80 feestje, niet te verwarren met een feestje voor een 80 jarige, want dan had ik niet al mijn kledingkasten overhoop hoeven te halen voor een passende outfit.

Gelukkig is er bij John thuis een grote verkleedkist die redding bracht.

De muziek, uiteraard uit die tijd, waaronder ABBA, werd weer verzorgd door Marco, die er ook geweldig uitzag met haarband en zonnebril, ik zag hem zo in een open Cadillac zitten.

En Vera achter de bar, in haar fleurige kleding (zie foto) haar korte broek passend in de tijdsgeest.

Met veel bombarie kwam iemand dansend binnen, waar onder de zwarte pruik Frits bleek te zitten. In de periode van roet-en zwarte pietten zie je dat niet zo snel.

Onze voorzitter schitterde in een rood glitterhemd, Monique stal op de dansvloer de show, leek een beetje op een flower power meisje.

Waar René beschouwend zijn biertje uit een bloemen-vaas dronk, zat Paul alles van afstand te bestuderen.

Onze Saskia (niet die van Steven) kwam wat later en stortte zich op de dansvloer met haar mooie sjeke 80 jarig broekpak.

Inger maakte de foto's, zodat dit feestje vastgelegd werd.

Met elkaar waren wij met zo'n 15 man/vrouw, een klein gezelschap, maar het plezier en de gezelligheid was groot.

Dus voor herhaling vatbaar, misschien jaren 2000... dan komen er misschien meer leden.

Emmy Bulten

De Kantelvogeltjes zijn weer actief

Wil jij eens ervaren hoe het is om om te slaan, je spatzeil gecontroleerd en onder begeleiding los te maken. Je daardoor zekerder voelen in je kano?

Wil je verder en leren eskimoteren?

Of vind je het te koud buiten, maar wil wel je van andere kanovaarders leren?

Dan zijn de zwembadtrainingen ideaal!

Neem contact op met onze Kantelvogeltjes (Website, contact)

Kanopoloërs maken zich klaar voor de strijd

Kanopolo wordt steeds professioneler en populairder. De Trekvogels heeft een lange kanopolo historie. Ze zijn er vanaf het prille begin bij.

Het wedstrijdseizoen start in het voorjaar. Nu wordt er 's winters getraind om klaar te zijn voor de battles!

Volg de belevenissen van onze strijders op de voet.

Info over kanopolo: <http://kanopolo-oranje.nl/>

en op onze site : <https://www.kv-trekvogels.nl/home>

Gezellige Kerstdagen en een Gelukkig en Vaarvol 2019

1 jan bent u van harte welkom in ons clubhuis om met elkaar te proosten op het nieuwe jaar

Voorafgaand aan de borrel om 16.00 uur wordt er een rondje stad of mooie Nel gevaren met de mogelijkheid van het nemen van een Nieuwjaarsduik.

Vertrek om 13:30. Geschikte kajakkleding (longjohn met Anorak of droogpak) met zwemvest zijn verplicht.

We sluiten de tocht af met een Nieuwjaarsduik met geassisteerde redding of Eskimorol.

Niet verplicht natuurlijk maar een beetje KVT-er laat zich uiteraard niet kennen....

Neem gerust de oliebollen, hapjes, zoutjes e.d. die overgebleven zijn mee! (zie ook de website)

UIT DE OUDE DOOS...

KANO

Kanovaren is een van de jongste takken van sport op de Olympische Spelen, hetgeen op zichzelf misschien een beetje vreemd is, want het zich in een vaarttuig voortbewegen met een peddel is waarschijnlijk een van de alleroudste vormen van verplaatsing op het water, de alleroudste vormen van roeien en zeilen. Maar hoewel in de grijszoude al gezeild en geroeid werd in de vorm van oudheid al gezeild en geroeid werd in de vorm van roeisport (Virgilius heeft ons een beschrijving van een roeiwedstrijd nagelaten!), heeft het kanovaren zich pas vrij laat als een vorm van sportbeoefening aangediend. Althans als een vorm van georganiseerde sportbeoefening: de Nederlandse Kanobond werd pas op 19 Maart 1933 opgericht.

Omstreeks die tijd ontstond ook de International Canoe Federation (I.C.F.), de internationale overkoepelende organisatie, die orde kon scheppen in de ietwat chaotische hoeveelheid boottypen, welke in die tijd in zwang was, die wedstrijdreglementen ging opstellen en internationale wedstrijden kon organiseren. Toen pas was ook de tijd rijp om kanovaren te introduceren op het Olympisch programma. Het congres van het Internationaal Olympisch Comité, dat in 1935 in Oslo bijeen kwam, aanvaardde het kanovaren als Olympische sport en zo gingen bij de spelen van 1936 te Berlijn voor het eerst de vlaggen omhoog voor Olympische kanokampioenen en voor hun tegenstanders, die het zilver en het brons hadden veroverd.

Driemaal werd daarbij ook de Nederlandse driekleur gehesen aan de linkermast, de mast voor de derde-prijswinnaars. Want bij deze eerste Olympische kanowedstrijden, die op de baan van Grünau bij Berlijn werden gehouden en die nog uitsluitend voor het mannengeslacht waren opgesteld, kwam de Nederlandse kanosport goed voor de dag. De concurrentie was scherp (er waren 158 inschrijvingen uit 19 landen), de strijd was dikwijls uitermate fel en oederdelen van de seconden moesten veelal de beslissing brengen; maar de Nederlandse vertegenwoordigers weerden zich prachtig. Jac. Kraaijer werd uit een veld van vijftien deelnemers derde in de één-persoons kajak op de 1000 meter, achter de Oostenrijk en Duitsland, die het leeuwendeel van de Olympische prijzen bemachtigden (Oostenrijk won drie gouden, drie zilveren en een bronzen medaille; Duitsland tweemaal goud, driemaal zilver, tweemaal brons). N. Bates en W. van der Kroft werden op dezelfde afstand

in de twee-persoons kajak derde, eveneens achter Oostenrijk en Duitsland, uit een veld van twaalf ploegen. En tenslotte wonnen C. en P. Wijdekop in de F-2 (een twee-persoonsvouwboot, die nu niet meer op het Olympisch programma voorkomt) uit een veld van dertien ploegen de derde prijs in de race over 10.000 meter, 23½ seconde achter de winnaars, de Zweden en de Duitsers, die tweede werden.

Die uitstekende debuut van de Nederlandse kanovaarders op de Olympische Spelen is helaas later niet door nieuwe successen gevolgd, al ging bij de Spelen van Londen in 1948 toch eenmaal de Nederlandse vlag aan een van de masten omhoog. Maar dat was voor een kanovaarster: Lida van den Anker-Doedens. Want toen voor de tweede maal Olympische kanowedstrijden werden gehouden, werden ook de dames toegelaten, zij het slechts in één nummer, de K-1 (één-persoons kajak) over een afstand van 500 meter.

De wedstrijden, die werden gehouden op de baan, waar ook de Olympische roeiwedstrijden hadden plaats gehad (de baan van de befaamde Henley Royal Regatta op de Theems bij Henley), brachten voor de Nederlandse kanovaarders eervolle resultaten, maar geen medailles. Bij scherpe concurrentie, die een suprematie van Zweden en Tsjecho-Slowakije te zien gaf (beide landen wonnen elk vier gouden medailles) werden Koch en Siroo zesde in de K-2 (twee-persoons kajak) op de 10.000 meter, W. van der Kroft vijfde in de K-1 op de 1000 meter en Pool en Gravestijn zesde in de K-2 op de 1000 meter.

Doch Lida van den Anker-Doedens zorgde voor een aangename surprise: na een prachtige race werd zij tweede in de K-1 dames 500 meter en zij sloot hiermede aan bij de algemene tendens van de Olympische Spelen 1948, waar het immers de Nederlandse vrouwen en meisjes waren, die voor zoveel prachtige Olympische triomfen zorgden.

Was het een wonder, dat ook bij de Olympische kanowedstrijden van 1952 de hoop op een (zij het bescheiden) Nederlands succes weer gevestigd was op de jonge Haarlemse vrouw? Helaas, zij heeft die hoop niet in vervulling kunnen doen gaan; haar prestatie van 1948 kon zij niet herhalen. Ook haar mannelijke ploegenoten, de kanovaarders, konden het niet tot successen brengen. Daarvoor bleek, als in vrijwel elke tak van

...en enkele maal de...
...Kroft en Lida van den Anker-Doedens
...zagen zich op het nippertje het brons ontgaan.
...Lida van den Anker-Doedens moest haar
...races juist op haar verjaardag uitvechten. Zij
...werd die Maandag 28 Juli dertig jaar. „Ik be-
...hoef van niemand meer een cadeauje te heb-
...ben“, zei zij die ochtend, „als ik er in slaag
...weer een medaille te veroveren“. Maar zij voeg-
...de er aan toe, er zelf aan te twijfelen of het
...gelukken zou; want zij veronderstelde, terecht
...overigens, dat ook bij het kanovaren de strijd
...wel veel moeilijker zou zijn dan vier jaar ge-
...leden. Dat bleek ook zo te zijn, hoewel het er
...toch even naar uitzag, dat de Haarlemse

...zelf het mooiste verjaarscadeau ging
...zij zich wensen kon.
...haar veronderstelling juist was, kwam
...series al tot uiting: vier deelnemers
...in de andere series onder de tijd
...Nederlandse, die echter minder strijd
...te leveren en van wie dus verwacht
...n, dat zij in de finale nog wel iets ha-
...van.
...ing in die finale ook harder, maar het
...voldoende voor een bronzen medaille
...zij met een verwoede eindspurt b
...hijge poging dat brons te veroveren
...Deense Bodil Svendsen voorbij, mi-
...n halve seconde te kort bij het ach-
...Savina, dat derde werd achter
...Saimo en de Oostenrijkse Liebbas
...der Kroft zag zijn moedige poging
...1000 meter het brons te veroveren
...terte mislukken: hij veroverde va
...de plaats, verdedigde die positie
...de aanvallen van de Fransman
...hem na de helft van het traject
...kwam een halve bootlengte to
...n. Dat was een teleurstelling
...in zijn serie eerste was gewo-
...velde Fransman, die achter de
...erde werd. Toch is deze vierde
...het veld uiterst eervol voor deze
...Nederlandse kanovaarders, die in
...aut maakte en nu, zestien jaar
...werelds snelste kanovaarders

...verteenwoordigers waren
...ere-metaal verwierd: de
...gers werden in de K-2 uit
...gen negende op de 10.000
...winnen zij weliswaar kan
...en zij achtste in een pracht-
...Vires en Hietanen (die ook
...met nog geen decimeter
...len Glaser en Hedberg.
...Bobeldijk, werd, even-
...deelnemers, achtste in de
...twee minuten achter de
...mpische kampioen, de
...die alles bijeen toch
...Aad van Leeuwen

Verjaardagen Clubleden

KOM NAAR DE CLUBAVONDEN
OP DE DINSDAGAVOND!

ALTIJD GEZELLIG

(OOK IN DE WINTER)

JANUARI

4 januari	Remko van Diggelen
5 januari	Jip Roos
11 januari	René Stringer
14 januari	Marianne Huttinga
20 januari	Milos Milovanovic
21 januari	Derco Sportel
22 januari	Gerrit Burger
22 januari	Pim Luiten
24 januari	Vera Pollmann
30 januari	Maarten Weerenbeck

FEBRUARI

12 februari	Ido de Vries
25 februari	Hans Smits
26 februari	Mitchel Moeskops

MAART

2 maart	Gerard Blijker
10 maart	Els van Betten
11 maart	Gavin Arm
11 maart	Monique van Rijn
12 maart	Rudy van der Doe
12 maart	Maaïke van Leeuwen
13 maart	Jan-Willem Doornenbal
22 maart	Meino Peters
23 maart	Ton Deurloo
27 maart	Bob Stapel
30 maart	Henk Zomer

HAPPY
birthday!

ALVAST VAN
HARTJE
GEFELICITEERD!

MOBIEEL

Inloggen via je mobiel

Kv-Trekvogels volledig mobiel,
niet alleen op het water!!!

Wie wil/gaat ermee?

Onze website is volledig mobiel. Wil je je dus inschrijven voor een activiteit, of even kijken wie er nog meer meegaat op je mobiel, log dan eerst in via het menu rechtsboven:

Ga na het inloggen weer naar het menu en kies voor activiteiten. Scroll naar beneden bij de activiteit waar je geïnteresseerd in bent.

Kijk hier wie er nog meer
meegaat, of schrijf je direct in.